

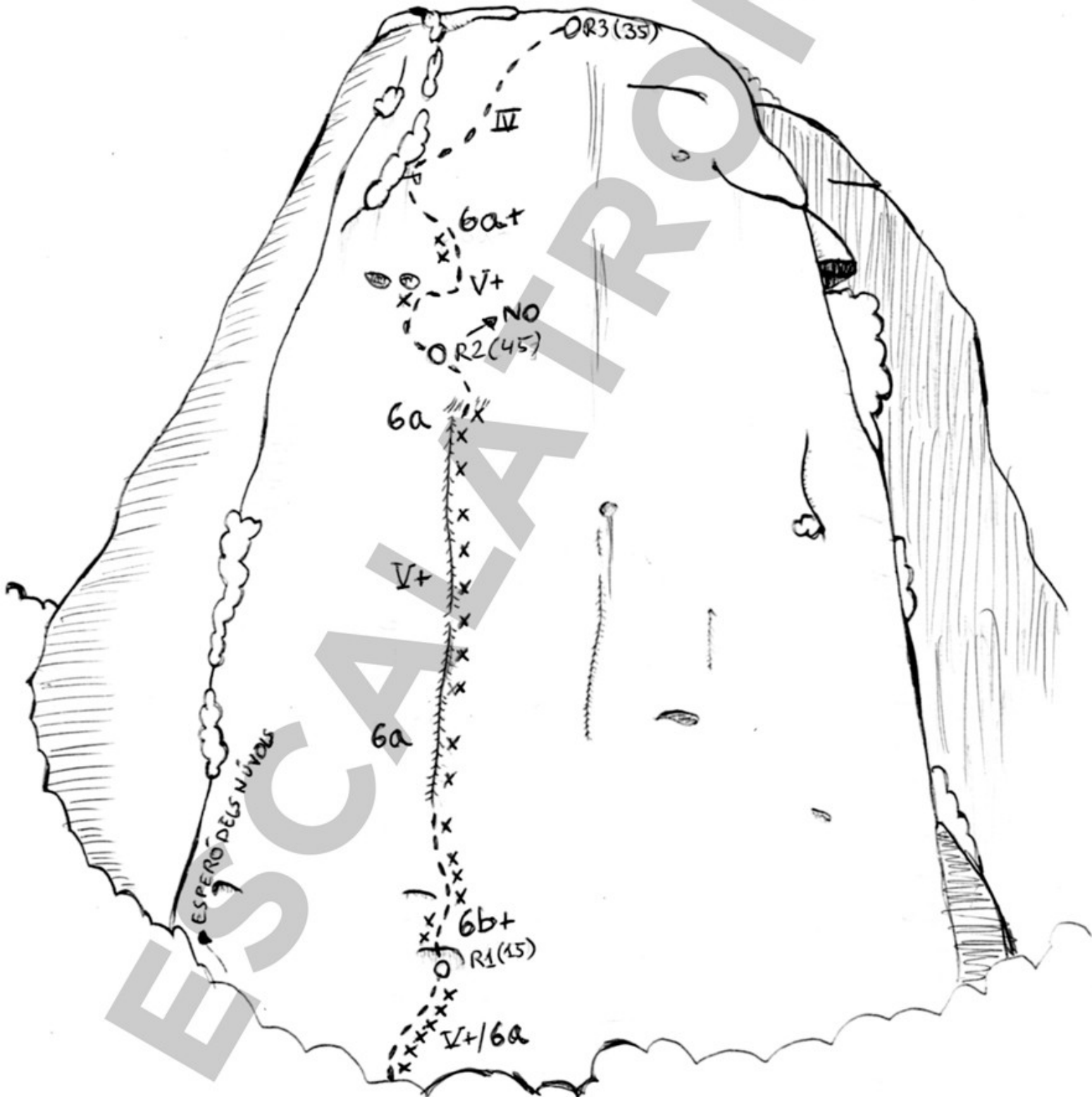
EL DUMBO

EDELWEISS (MD+) 95M

Oberta l'any 1972 per Alfons Rosell, Santi Archs, Carles Martí i Joan García.

La via va a cercar la lògica del diedre-canalera d'aquesta banda de la paret. Escalada molt vertical i força tècnica. Assegurances deteriorades. Darrer llarg exposat, comú amb l'Esperó dels Núvols.

Material: 18 cintes i 2 plaquetes.

Del vessant est del Dumbo hi destaca la canaleta per on s'enfila l'Edelweiss. Mirant-ho de lluny es veu una escalada ben llaminera, amb la lògica que li dona la cicatriu vertical que aprofita.

Un cop posats en el fregat la cosa canvia; l'escalada esdevé poc evident, sobretot fins que no entrem a la canaleta. Oimés si hi sumem l'estat més aviat lamentable de les assegurances, resultant una via menys banal del que podria semblar fent una ullada a la ressenya.

- Via: Edelweiss
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: 6b+ (MD+)
- Dificultat obligada: V+/Ae
- Grau d'exposició: Mitjà/alt
- Compromís: Baix
- Llargària: 95 metres
- Equipament: Via equipada amb burins i algun espit. El darrer llarg, comú amb l'Esperó dels Núvols té parabolts
- Material: 18 cintes i 2 plaquetes recuperables
- Orientació: Est
- Valoració: ***

Aproximació:

Hem d'anar fins al refugi Vicenç Barbé. Des del refugi seguim cap a la Canal Ample, un cop passat el conjunt del Broc i el Setrill ens desviem cap a l'esquerra fins arribar a la vessant est de la Roca del Dumbo. Comença a la vertical de la canaleta característica per on transcorre la segona tirada.

La via:

El primer llarg és curt però força fi, ja avisa de que va la via, presa petita, còdols que miren avall i força rovell a les assegurances. El pas més complicat el trobem per entrar al nínxol on es munta la primera reunió.

La segona tirada comença rabiosa, amb la superació d'un extraplom (bloc) i tot seguit una secció molt vertical i tècnica abans d'atènyer la canaleta; és en aquest punt on comencem a escalar en diedre. Quan aquest s'acaba ens barra el pas un altre extraplom. Un cop superat trobarem la reunió en tendència a l'esquerra.

El darrer llarg el fem anant a buscar l'última tirada de l'Esperó dels Núvols. El primer parabolts el trobem en un ull característic. Des d'aquest punt hem de fer una bona caminada (expo) fins al següent parabolts, que protegeix el pas més complicat de la tirada. Sortim de les expansions cap a l'esquerra (tècnic) i continuem fins al cim.

La via es troba força equipada amb burins en mal estat i algun espit intercalat.

Descens:

Desgrimpem uns metres pel vessant nord, prenem una canal de baixada que ens mena a

un bosc. Anem creuant el bosc cap a l'est sense perdre alçada fins que arribem al vessant sud de l'Agulla Sense Nom i prenem el corriol que puja del refugi (marques grogues i blanques).